

OUD ZEER

Over het trekken door je woestijn
herleven van de lang geleden
ingevreten pijn met die
uitgebeten steenfossielen.

En dan malen, malen, blijven malen
tot alle stenen zand zijn, zacht zijn
diepe lagen onderlangs naar boven malen
leger maken in die woestenij
zoveel jaren, een mensen leven.

Daardoorheen je bron hervinden
hier is de plek om heel te maken
het zelf dat jij weer worden gaat
de liefde in je eigen leef-lijf wezen

*zover van mezelf vandaan
hoef ik nooit meer te gaan.*

En dan pas zijn er ook nog mensen
niet om te moeten
maar te ontmoeten wie jij wil.
Dat komt op jouw tijd wel weer goed.

Henk de Bruijn